

ה"ט 16727/01/21 - אנג'ליקה לינצקיה נגד עזאם, מאגיד מועדי עבאס, מוניר עטאללה, אמיל מולא

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 16727-01-21 לינצקיה נ' עזאם ואח'

בפני כבוד השופטת אביגיל זכריה

המבקשת: אנג'ליקה לינצקיה

נגד

המשיבים:

1. עזאם עזאם

2. מאגיד מועדי עבאס

3. מוניר עטאללה

4. אמיל מולא

ע"י ב"כ עו"ד רמאל

החלטה

בפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת שהוגשה ביום 10/1/21.

במועד הגשת הבקשה לא ניתן צו במעמד צד אחד וביום 4/2/21 התקיים בפניי דיון במעמד שני הצדדים.

המבקשת טוענת בבקשתה כי המשיבים מאיימים עליה, פוגעים ברכושה, סוגרים דרך מעבר מחלקתה ומשחיתים רכוש השייך לה.

המבקשת בבקשתה ציינה כי הגישה תלונה בגין האירועים המתוארים ביום 11/10/20 ואולם לא ידעה לפרט מה עלה בגורל התלונה. למן תחילת ההליך התקשתה להסביר מדוע פנתה במועד בו פנתה בהליך לפי חוק זה. המבקשת ציינה כי על פני פרק זמן ארוך היא התלבטה אם לנקוט בהליך ובסופו של יום מצאה לנקוט בו.

ב"כ המשיבים טען בשם המשיבים כי הבקשה הינה מופרכת וחסרת בסיס, אינה עומדת בתנאים המצטברים הקבועים בדיון וכי לא אירעה הטרדה מאיימת בעבר ולא תתקיים כזו בעתיד מצד המשיבים כלפי המבקשת בעוד שהמבקשת לטענתו היא הגורם אשר מטריד את המשיבים.

פרט לצדדים לבקשה לא הובאו עדים או ראיות נוספות.

לאחר שעייתי בבקשה ושמעתי טיעוני הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת - להידחות. להלן הנימוקים.

חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 - המסגרת המשפטית

החוק למניעת הטרדה מאיימת נחקק בשנת 2001, מספר שנים לאחר חקיקת חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"ב - 1991 ובמידה רבה - בעקבותיו. מדברי ההסבר לחוק עולה כי נחקק, בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות. ברקע עמד הנתון כי האוכלוסייה העיקרית שתידרש לאכיפתו של חוק זה הן נשים המוטרדות על רקע סיומה של מערכת יחסים או סירובן לפתוח במערכת יחסים שכזו עם המטריד.

בפועל, במהלך השנים ממועד חקיקת החוק ועד היום התרחב באופן ניכר השימוש בו.

מהפסיקה הענפה שכבר קיימת ניתן לראות כי הוא הורחב, בין היתר, לסכסוכי שכנים, סכסוכים כספיים שגררו עמם הטרדה מאיימת, איומים כלפי אנשי ציבור ומניעת הפגנות בסמוך לבתייהם הפרטיים וליישומים נוספים.

הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק באופן הבא :

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג stalking) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה ייבחנו לגופן.

הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: **האחד** - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; **והשני** - יסוד הצופה פני עתיד. לעניין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו.

רק התקיימות שני יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי להקים עילה למתן הצו.

צו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת אינו עניין של מה בכך.

מדובר בצו שיש בו כדי לפגוע או לגרוע מזכויות יסוד על כל המשתמע מכך לעניין הזהירות שבית המשפט מצווה לנקוט. כב' השופט דנציגר נדרש להיבט המהותי הגלום בצו למניעת הטרדה מאיימת ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, החלטה מיום 28.4.11) בקובעו:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחרות ולאוטונומיה".

מן הכלל אל הפרט

מהבקשה ומהטיעונים שנשמעו במעמד הדיון עולה כי בין הצדדים קיים סכסוך מזה זמן מה אשר גורם לעימותים שונים. לסוגיה זו אספקטים נלווים רבים החורגים מהמסגרת הדיונית הנדרשת להליך זה. במעמד הדיון הובהר לצדדים כי הליך שעניינו הטרדה מאיימת אינו מיועד ואינו יכול לשמש כר לבירור טענות אחרות וההחלטה בתיק זה תינתן במסגרת הדיונית הרלבנטית ובה בלבד.

לגופו של עניין לא מצאתי כי עלה בידי המבקשת לעמוד בנטל ההוכחה הדרוש לעניין מתן הצו המבוקש בשים לב ליסודות הקבועים לביסוס הצו.

כבר בדיון הראשון, העמדתי את המבקשת על כך שהאירועים שאירעו לפני חודשים ולא הונח הסבר מניח את הדעת מדוע לא הוגשה בקשה בעניינם בסמוך להתרחשותם. אירועים שכאלה לא יוכלו לשמש בסיס לבקשה למניעת צו הטרדה מאיימת בעת הזאת. כפי שצוין בהחלטה מיום 10/1/2021 הרי שצו למניעת הטרדה מאיימת נועד לטפל באירועים אשר התרחשו זה מקורב וככל שחולף הזמן ממועד האירוע ועד מועד הגשת הבקשה, ייחשב המבקש כמי שמחל על האירועים ולא התכוון לנוקט הליך בעניינם.

עוד העמדתי את שני הצדדים במעמד הדיון על כך שאין בכוונתי לדון בסכסוכים שעניינם סכסוכים קניינים או בכל מחלוקת אחרת שאינה עונה על התכליות הקבועות בחוק למניעת הטרדה מאיימת ונראה שעיקר הטענות ההדדיות של הצדדים אכן חורגות ממסגרת זו.

טענות המבקשת ממילא לא הוכחו בראיות ולא פורטו באופן מניח את הדעת בשים לב לנטל המוטל עליה ועדותה הכללית נותרה בגדר עדות יחידה של בעלת דין.

יתרה מכך: גם אם הייתי נכונה לקבוע כי האירוע נשוא הבקשה עולה כדי הטרדה מאיימת - נתון שלא מצאתי לקבוע - הרי שמדובר בהטרדה מאיימת שאירעה בעבר.

המבקשת לא הצביעה על חשש קונקרטי צופה פני עתיד והדברים נותרו כלליים ועמומים. לא עלה בידי המבקשת לבסס באופן הנדרש את החשש מפני נקיטת אלימות פיזית מצד המשיבים כלפי המבקשת או נקיטת אמצעים שיש בהם כדי להוות הטרדה מאיימת כמשמעה בחוק וזאת בייחוד בשים לב ליסוד הצופה פני עתיד (השוו בעניין זה: ע"ש (ב"ש) 1506/09 עו"ד מועלם נ' עו"ד גלבע, פורסם בנבו, פסק דין מיום 19/3/09).

סוף דבר

משלא עלה בידי המבקשת לעמוד בנטל ההוכחה, דין הבקשה - להידחות.

חרף התוצאה הרי שלאחר ששקלתי בדבר ובשים לב לאופי ההליך והוראות הדין הרלבנטי באשר להטלת הוצאות - אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021, בהעדר
הצדדים.